

ข้อเสนอแนะ สำหรับผู้ที่ขับขี่รถจักรยานยนต์

1. ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ต้องสวมหมวกนิรภัยในขณะขับขี่ทุกครั้ง
2. ไม่ขณะเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น
3. ไม่ควรขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วสูง
4. ไม่ควรบรรทุกน้ำหนักสิ่งของหรือคนโดยสารมากเกินไปจนทำให้รถทรงตัวไม่ดี
5. การขับขี่ควรชิดทางด้านซ้ายบนพาดชนวนอื่นๆ ยกเว้นกรณีที่ต้องเลี้ยวขวา ควรให้สัญญาณไฟก่อนเปลี่ยนช่องทาง
6. หลีกเลี่ยงการขับขี่ระหว่างช่องทางเดินรถ
7. อย่าเร่งเครื่องให้เกิดเสียงดังเกินควร ควรติดตั้งเครื่องลดเสียงที่ท่อไอเสีย
8. ขับขี่ด้วยความระมัดระวังบริเวณทางแยก หรือออกจากซอย (๗๖% ของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมักจะมีเกิดตรงทางแยก)
9. ตูรถจะจอดสองข้างและให้สัญญาณไฟทุกครั้ง ถ้าต้องการเปลี่ยนช่องทางเดินรถ

๑๐ เหตุผล ที่คน ไม่สวม หมวกนิรภัย ร้อยละผู้โชครถจักรยานยนต์ที่ระบุถึงเหตุผล ของการไม่สวมหมวกนิรภัย

1. เดินทางระยะใกล้	64%
2. ไม่ได้ยินหรือมองนอกถนนใหญ่	37%
3. เร่งรีบ	29%
4. ใจบ๊ว บี้คึด สวมใส่ไม่สบาย สกปรก	21%
5. กลัวฝนเสียทรง	13%
6. ไม่มีที่เก็บ แดงมากลำบาก กลัวหาย	10%
7. ตำรวจไม่จับ	8%
8. ไม่มีคนบอกนิรภัย	7%
9. คิดว่าโอกาสเกิดอุบัติเหตุมีน้อย	6%
10. คนที่นั่งมาด้วยไม่ใส่ก็สวม	4%

#อย่าเฉยๆไม่เป็นไรหรอก

ประมาณเพียงนิด ชีวิตอาจดับ

เจ็บกับมานักต่อนักแล้วกับคำว่า
"ใกล้นิดเดียว... ไม่เป็นไรหรอก"
(อย่าเจ็บซ้ำกันอีกเลยนะ)

วัยจิ๋วปลอดภัย ใส่ใจสวมหมวกกันน็อก

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เทศบาลตำบลจอมบึง
อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี
โทร ๐ ๓๒๒๖ ๒๐๐๕

หมวกนิรภัย ช่วยลดโอกาสการเสียชีวิตจริงหรือ?

ประสิทธิผลของการสวมหมวกนิรภัยสำหรับรถจักรยานยนต์ในประเทศไทยได้รับการยืนยัน อย่างชัดเจน จากผลงานวิจัยของศูนย์วิจัยอุบัติเหตุแห่งประเทศไทย สถาบันเทคโนโลยีแห่งเอเชีย (AIT) อาศัยแบบจำลองทางสถิติและการวิเคราะห์ข้อมูลระบบเฝ้าระวังการบาดเจ็บของ โรงพยาบาลเครือข่ายทั่วประเทศ พบว่า

เพื่อความปลอดภัย ยาม“หมวกนิรภัย” ทุกครั้งทุกการขับขี่

“พระราชบัญญัติจราจรทางบก พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม กำหนดให้ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ และผู้โดยสารต้องสวมหมวกนิรภัย เพื่อป้องกันอันตรายในการขับขี่และหากฝ่าฝืน จะมีโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐.- บาท หากผู้ขับขี่ให้ผู้โดยสาร (ซ้อนท้าย) ไม่สวมหมวกนิรภัย ผู้ขับขี่จะต้องถูกปรับเป็น ๒ เท่า ของโทษที่กำหนด”

การเลือกใส่หมวกนิรภัย

1. ควรใช้หมวกนิรภัยที่มีเครื่องหมายรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.)
2. เลือกขนาดของหมวกให้พอดีกับขนาดของศีรษะโดยการทดลองสวมหมวกนิรภัย คาดสายรัดคางให้แน่นและทดลองโดยการผลักหมวกไปทางด้านหน้าและด้านหลัง ถ้าหมวกเลื่อนขึ้นไปจนถึงกลางศีรษะหรือมากกว่านั้นควรเปลี่ยนขนาดของหมวกใหม่ให้พอดี
3. เลือกหมวกนิรภัยที่มีสีเข้มสดใส เพื่อช่วยให้คนขับรถอื่น ๆ มองเห็นได้ชัดเจน โดยเฉพาะกลางคืน
4. ควรเปลี่ยนหมวกนิรภัยใหม่ทุก ๓-๕ ปี เนื่องจากมีการเสื่อมสภาพการใช้งานหรือหมวกที่เคยได้รับการกระแทกมาแล้ว ควรเปลี่ยนหมวกใหม่เช่นกัน เพื่อความปลอดภัยสวมหมวกนิรภัยที่ขับขี่

ความปลอดภัยของผู้ใช้จักรยานยนต์หมวกนิรภัย

ปัจจุบันรถจักรยานยนต์จัดเป็นพาหนะที่ประชาชนให้ความนิยมกันอย่างมากในการเดินทางสัญจรเนื่องจากมีราคาถูก ขับขี่ง่าย สะดวก ประหยัดน้ำมัน และมีความคล่องตัวในการใช้งาน แต่อันตรายของอุบัติเหตุจากรถจักรยานยนต์ก็สูงมากเช่นกัน ดังคำพูดที่ว่า “เนื้อหุ้มเหล็ก” ไม่บาดเจ็บก็ตาย เมื่อเกิดอุบัติเหตุ ผู้ขับขี่และผู้โดยสารมักจะถูกพุ่งลอยไปข้างหน้า โอกาสที่ศีรษะจะกระแทกวัตถุข้างหน้ามีมาก จะทำให้เกิดการบาดเจ็บที่ศีรษะและสมอง ที่ส่งผลให้เกิดความพิการและอันตรายต่อชีวิตได้ หมวกนิรภัย เป็นอุปกรณ์สำคัญในการลดความรุนแรงของการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นบริเวณศีรษะได้เป็นอย่างดี จากสถิติพบว่า เมื่อเกิดอุบัติเหตุผู้ที่ไม่สวมหมวกนิรภัยจะได้รับบาดเจ็บบริเวณศีรษะมากกว่าผู้สวมหมวกนิรภัยถึง ๒-๓ เท่า

หมวกนิรภัย มี 3 แบบ คือ

1. หมวกนิรภัยแบบเปิดเต็มหน้า เป็นหมวกเต็มใบเปิดช่องตรงหน้า ด้านหน้าคาเฟานั่น มีส่วนป้องกันปากและคางด้านหน้า
2. หมวกนิรภัยแบบเต็มศีรษะ เป็นรูปทรงกลมปิดด้านข้างและด้านหลังเสมอแนวขากรรไกรและต้นคอ ด้านหลัง ด้านหน้าเปิดเหนือคิ้วลงมาเ็นปลายคาง และมีสายรัดคาง
3. หมวกนิรภัยแบบครึ่งศีรษะ เป็นรูปครึ่งทรงกลมปิดด้านข้างและด้านหลังเสมอระดับหู ป้องกันได้เฉพาะคอกันได้ครึ่งศีรษะ มีสายรัดคาง หมวกชนิดนี้สามารถศีรษะส่วนบนเท่านั้น

ข้ามถนนปลอดภัย

ข้ามถนนในบริเวณที่เป็นทางข้าม

เช่น ทางม้าลาย สะพานลอย อุโมงค์ทางลอด บริเวณที่มีสัญญาณไฟสำหรับคนข้ามถนนบริเวณที่มีเจ้าหน้าที่ตำรวจอำนวยความสะดวก เป็นต้น

หยุดรอข้ามถนนบนทางเท้า

พร้อมมองด้านซ้ายและขวาจนมั่นใจว่าไม่มีรถขับผ่านหรือรถอยู่ในระยะใกล้ ค่อยเดินข้ามถนน

เดินเร็วในลักษณะทางตรง

ไม่เดินทแยง ไม่วิ่งข้ามถนนไม่วิ่งตัดหน้ารถในระยะกระชั้นชิด เพราะอาจสะดุดหกล้ม ทำให้ถูกรถชนได้

กรณีข้ามถนนบริเวณทางม้าลาย

ให้หยุดยืนรอบบนทางเท้า มองด้านซ้ายและขวาจนมั่นใจว่ารถอยู่ในระยะใกล้ หรือรถที่วิ่งผ่านมาหยุดค่อยเดินข้ามถนน โดยเดินด้านซ้ายของทางม้าลาย พร้อมเพิ่มความระมัดระวังรถที่อาจขับแซงขึ้นมา

กรณีข้ามถนนบริเวณทางม้าลายที่มีสัญญาณไฟสำหรับคนข้ามถนน

ไม่ข้ามถนนในขณะที่สัญลักษณ์รูปตัวคนเป็นสีแดง ให้ข้ามถนนในขณะที่สัญลักษณ์รูปตัวคนเป็นสีเขียว

กรณีข้ามถนนบริเวณจุดที่ควบคุมด้วยสัญญาณไฟอัจฉริยะ (แบบมีปุ่มกด)

ให้กดปุ่มสัญญาณไฟ และหยุดยืนรอบบนทางเท้า เมื่อสัญลักษณ์รูปตัวคนเป็นสีเขียว จึงสามารถเดินข้ามถนน แต่ต้องระมัดระวังรถที่ขับฝ่าสัญญาณไฟ ไม่วิ่งข้ามถนนในช่วงที่ใกล้หมดเวลา เพราะเสี่ยงต่อรถเฉี่ยวชน

กรณีข้ามถนนที่มีเกาะกลาง

ควรเดินข้ามทีละครึ่งถนนโดยหยุดยืนรอบบริเวณเกาะกลางถนนแล้วค่อยข้ามไปต่อเมื่อรถอยู่ในระยะใกล้

คำแนะนำอันตรายในการข้ามถนน

- เพิ่มความระมัดระวังที่วิ่งย้อนศรรถที่ไม่หยุดให้คนข้ามถนนบริเวณทางข้าม

- ไม่ข้ามถนนบริเวณที่เป็นมุมอับและจุดที่มีสิ่งกีดขวางตัวคนข้าม

- ควรข้ามถนนบริเวณที่มีแสงสว่างเพียงพอ

- ไม่ประกอบกิจกรรมอื่นและไม่หยอกล้อเล่นกันขณะข้ามถนน

การลดอุบัติเหตุจราจร กับผู้ใช้ทางม้าลาย

จัดทำโดย

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เทศบาลตำบลจอมบึง
อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี
โทร ๐ ๓๒๒๖ ๒๐๐๕

คนเดินเท้า

เป็นกลุ่มที่มีความเสี่ยงต่อการประสบอุบัติเหตุ หากถูกรถชนจะมีโอกาสเสียชีวิตมากกว่าผู้ขับขี่และผู้โดยสารรถ โดยส่วนใหญ่มีสาเหตุจากพฤติกรรมเสี่ยงของคนเดินเท้า ทั้งความประมาท การตัดสินใจผิดพลาด การไม่ข้ามถนนในบริเวณที่ปลอดภัย ประกอบกับผู้ขับขี่ขาดวินัยจราจรและไม่ปฏิบัติตามป้ายเตือน ทำให้มีความเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายมากขึ้น เพื่อความปลอดภัย องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านฉาง ขอแนะข้อควรปฏิบัติในการเดินเท้า การข้ามรถผ่านทางข้ามและการข้ามถนนอย่างปลอดภัย ดังนี้

- พฤติกรรมเสี่ยงอุบัติเหตุของคนเดิน
- เดินเท้าปลอดภัย

พฤติกรรมเสี่ยงอุบัติเหตุของคนเดิน

ไม่ข้ามถนนในบริเวณที่ปลอดภัย

คนเดินเท้ามักข้ามถนน
ในจุดที่สะดวกโดยคำนึงถึงความปลอดภัย
แม้จะมีสะพานลอย ทางม้าลาย
และจุดที่มีสัญญาณไฟสำหรับคนข้ามถนน

ความประมาทของคนเดินเท้า

อาทิ วิ่งข้ามถนน ทำให้สะดุดล้ม
วิ่งตัดหน้ารถในระยะกระชั้นชิด
ไม่มองเส้นทางให้รอบด้านก่อนข้ามถนน
หากมีรถขับมาด้วยความเร็วสูง จะยิ่งเพิ่มความเสี่ยง
ต่อการถูกรถชน

การตัดสินใจข้ามถนนผิดพลาด

ส่วนใหญ่เกิดจากการขาดทักษะ
ในการกะระยะห่างของรถ
การประเมินความเร็วของรถผิดพลาด
ความลังเลและการตัดสินใจข้ามถนนไม่แน่นอน

การประกอบกิจกรรมอื่น

ขณะเดินเท้าหรือข้ามถนน

อาทิ คุยโทรศัพท์มือถือ พิมพ์ข้อความ
ฟังเพลง หยอกล้อเล่นกัน
ทำให้ไม่สนใจสภาพแวดล้อมรอบตัว
และไม่ทันระวังอันตรายที่อาจเกิดขึ้น

เดินเท้าปลอดภัย

กรณีทางเท้า

ให้เดินบนทางเท้า หรือไหล่ทาง ไม่เดินชิดริมขอบถนน
หรือใกล้ทางเดินรถมากเกินไป พร้อมเพิ่มความระมัดระวัง
รถจักรยานยนต์ที่มักขับขึ้นบนทางเท้า

กรณีไม่มีทางเท้า ให้เดินชิดขอบทางด้านในให้มากที่สุด
และเดินสวนทางกับรถที่วิ่งมา หากเกิดเหตุฉุกเฉิน จะ
ได้หลบหลีกทัน

กรณีเดินทางเท้าหลายคน ควรเดินเรียงเดี่ยวอย่างเป็น
ระเบียบ ไม่เดินเรียงหน้ากระดานหรือเดินเป็นกลุ่ม
เพราะอาจถูกรถเฉี่ยวชนได้

กรณีมีเด็ก ควรจับมือให้แน่น ให้เด็กเดินชิดด้านใน เพื่อ
ป้องกันเด็กถูกรถเฉี่ยวชน

กรณีทัศนวิสัยไม่ดี ควรสวมใส่เสื้อผ้าสีสว่าง
เปิดไฟฉายส่องทาง เพื่อให้ผู้ขับขี่สังเกตเห็นได้
ในระยะไกล

วิธีปฏิบัติในการป้องกันตนเองและบรรเทาจาก อุทกภัย

1. การวางแผนการใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ ควรกำหนดผังเมือง เพื่อรองรับการเจริญเติบโตของตัวเมือง ไม่ให้เกิดขวางทางไหลของน้ำ กำหนดการใช้ที่ดินบริเวณพื้นที่น้ำท่วม ให้เป็นพื้นที่ราบลุ่มรับน้ำ เพื่อเป็นการหน่วงหรือชะลอการเกิดน้ำท่วม
2. การออกแบบสิ่งก่อสร้างอาคารต่างๆ ให้มีความสูงเหนือระดับน้ำที่เคยท่วมแล้ว เช่น บ้านเรือนที่ยกพื้นสูงแบบไทยๆ เป็นต้น
3. การเคลื่อนย้ายวัสดุจากที่ที่ได้รับความเสียหายอันเนื่องมาจากน้ำท่วม ให้ไปอยู่ในที่ปลอดภัยหรือในที่สูง
4. การนำถุงทรายมาทำเขื่อน เพื่อป้องกันน้ำท่วม
5. การพยากรณ์และการเตรียมภัยน้ำท่วม เพื่อให้ประชาชนรับทราบล่วงหน้า เพื่อเตรียมป้องกัน
6. การสร้างเขื่อน ฝาย ทำนบ และถนน เพื่อเป็นการกักเก็บน้ำหรือเป็นการกั้นทางเดินของน้ำ เป็นต้น

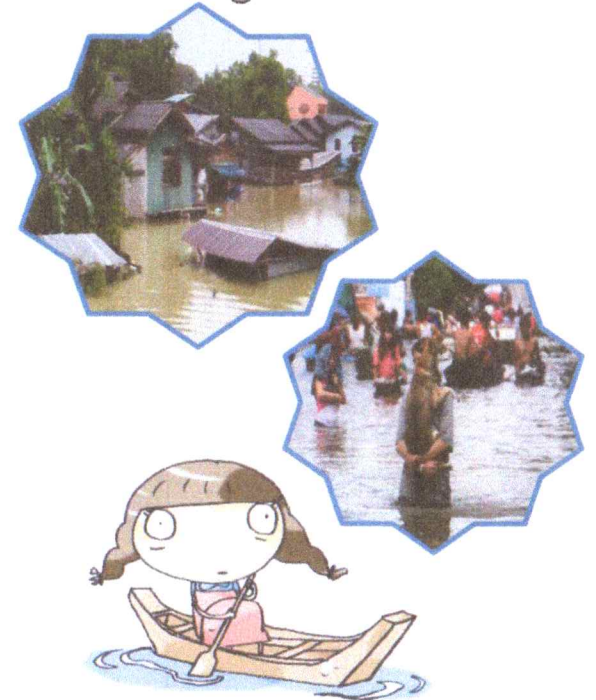

ขณะเกิดอุทกภัย ควรตั้งสติให้มั่นคงอย่าตื่นกลัวหรือตกใจ ควรเตรียมพร้อมที่จะเผชิญเหตุการณ์ด้วยความสุขุม รอบคอบ และควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ตัดสะพานไฟ และปิดแก๊สหุงต้มให้เรียบร้อย
2. จงอยู่ในอาคารที่แข็งแรง และอยู่ในที่สูงพ้นระดับน้ำที่เคยท่วมมาก่อน
3. จงทำให้ร่างกายอบอุ่นอยู่เสมอ
4. ไม่ควรขับขียานพาหนะฝ่าลงไปบนกระแสน้ำหลาก
5. ไม่ควรเล่นน้ำหรือว่ายน้ำเล่นในขณะน้ำท่วม
6. ระวังสัตว์มีพิษที่หนีน้ำท่วมขึ้นมาอยู่บนบ้านและหลังคาเรือน กัดต่อย เช่น งู แมลงป่อง ตะขาบ เป็นต้น
7. ติดตามเหตุการณ์อย่างใกล้ชิด เช่น สังเกตลมฟ้าอากาศ และติดตามคำเตือนเกี่ยวกับลักษณะอากาศจากกรมอุตุนิยมวิทยา
8. เตรียมพร้อมที่จะอพยพไปในที่ปลอดภัยเมื่อสถานการณ์จวนตัว หรือปฏิบัติตามคำแนะนำของทางราชการ
9. เมื่อจวนตัวให้คำนึงถึงความปลอดภัยของชีวิตมากกว่าทรัพย์สินสมบัติ

ความรู้ด้านการป้องกัน “อุทกภัย”

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เทศบาลตำบลจอมบึง
อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี
โทร ๐ ๓๒๒๖ ๒๐๐๕

การป้องกันตนเองจากอุทกภัย

อุทกภัย คือ ภัยและอันตรายที่เกิดจากสภาวะน้ำท่วมหรือน้ำท่วมฉับพลัน มีสาเหตุมาจากการเกิดฝนตกหนักหรือตกต่อเนื่องเป็นเวลานาน

สาเหตุของอุทกภัยในประเทศไทย

1. หย่อมความกดอากาศต่ำ
2. พายุหมุนเขตร้อน ได้แก่ พายุดีเปรสชัน พายุโซนร้อน พายุไต้ฝุ่น
3. ร่องมรสุมหรือร่องความกดอากาศต่ำ
4. ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้
5. ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ
6. เขื่อนพัง

ลักษณะของการเกิดอุทกภัย

ลักษณะของอุทกภัยมีความรุนแรง และรูปแบบต่าง ๆ กัน ขึ้นอยู่กับลักษณะภูมิประเทศและสิ่งแวดล้อมของแต่ละพื้นที่ โดยมีลักษณะดังนี้

1. น้ำป่าไหลหลาก หรือน้ำท่วมฉับพลัน มักจะเกิดขึ้นในที่ราบต่ำหรือที่ราบลุ่มบริเวณใกล้ภูเขาต้นน้ำ เกิดขึ้นเนื่องจากฝนตกหนักเหนือภูเขาต่อเนื่องเป็นเวลานาน ทำให้จำนวนน้ำสะสมมีปริมาณมากจนพื้นดินและต้นไม้ดูดซับไม่ไหวไหลบ่าลงสู่ที่ราบต่ำเบื้องล่างอย่างรวดเร็ว มีอำนาจทำลายล้างรุนแรงระดับหนึ่ง ที่ทำให้บ้านเรือนพังทลายเสียหาย และอาจทำให้เกิดอันตรายถึงชีวิตได้

2. น้ำท่วมหรือ น้ำท่วมขัง เป็นลักษณะของอุทกภัยที่เกิดขึ้นจากปริมาณน้ำสะสมจำนวนมากที่ไหลบ่าในแนวระนาบ จากที่สูงไปยังที่ต่ำเข้าท่วมอาคารบ้านเรือน เรือกสวนไร่นาได้รับความเสียหายหรือเป็นสภาพน้ำท่วมขัง ในเขตเมืองใหญ่ที่เกิดจากฝนตกหนัก ต่อเนื่องเป็นเวลานาน มีสาเหตุมาจากระบบการระบายน้ำไม่ดีพอ มีสิ่งก่อสร้างกีดขวางทางระบายน้ำ หรือเกิดน้ำทะเลหนุนสูงกรณีพื้นที่อยู่ใกล้ชายฝั่งทะเล

3. น้ำล้นตลิ่ง เกิดขึ้นจากปริมาณน้ำจำนวนมากที่เกิดจากฝนตกหนักต่อเนื่อง ที่ไหลลงสู่ลำน้ำหรือแม่น้ำมีปริมาณมากจนระบายลงสู่ลุ่มน้ำด้านล่างหรือออกสู่ปากน้ำไม่ทันทำให้เกิดสภาวะน้ำล้นตลิ่งเข้าท่วมเรือกสวนไร่นาและบ้านเรือนตามสองฝั่งน้ำจนได้รับความเสียหาย ถนน หรือสะพานอาจชำรุดทางคมนาคมถูกตัดขาด

ความเสียหายที่เกิดขึ้นจากอุทกภัย

1. น้ำท่วมอาคารบ้านเรือน สิ่งก่อสร้างและสาธารณสถาน ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจ อย่างมาก บ้านเรือนหรืออาคารสิ่งก่อสร้างที่ไม่แข็งแรง จะถูกกระแสน้ำที่ไหลเชี่ยวพังทลายได้ คนและสัตว์พาหนะและสัตว์เลี้ยงอาจได้รับอันตรายถึงชีวิตจากการจมน้ำตาย

2. เส้นทางคมนาคมและการขนส่ง อาจจะถูกตัดเป็นช่วงๆ โดยความแรงของกระแสน้ำ ถนน และสะพานอาจถูกกระแสน้ำพัดให้พังทลายได้ สินค้าพัสดุดูอยู่ระหว่างการขนส่งจะได้รับความเสียหายมาก

3. ระบบสาธารณูปโภค จะได้รับความเสียหาย เช่น โทรศัพท์ โทรเลข ไฟฟ้า และประปา ฯลฯ

4. พื้นที่การเกษตรและการปศุสัตว์ จะได้รับความเสียหาย เช่น พืชผล ไร่นา ทุกประการที่กำลังผลิดอกออกผล อาจถูกน้ำท่วมตายได้ สัตว์พาหนะ วัวควาย สัตว์เลี้ยง ตลอดจนผลผลิตที่เก็บกักตุน หรือไว้เพื่อทำพันธุ์จะได้รับความเสียหาย ความเสียหายทางอ้อม จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจโดยทั่วไป เกิดโรคระบาดสุขภาพจิตเสื่อม และสูญเสียความปลอดภัย เป็นต้น

ไม่สวม เครื่องประดับในที่แจ้งขณะเกิดพายุ

ไม่จอด รถใต้ต้นไม้ใหญ่ขณะเกิดพายุ

ไม่คุย โทรศัพท์ในที่แจ้งขณะเกิดพายุ

ความรู้ด้านการป้องกัน "อาศรัย"

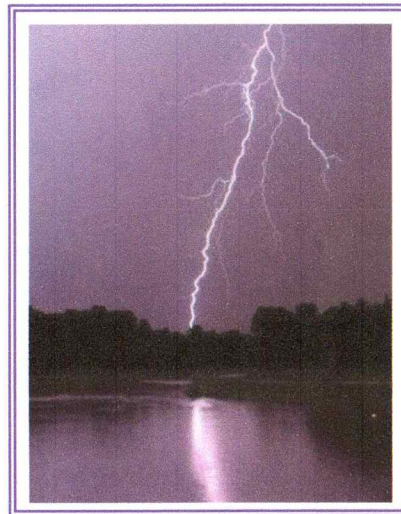

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เทศบาลตำบลจอมบึง
อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี
โทร ๐ ๓๒๒๖ ๒๐๐๕

พายุฟ้าคะนองหรือพายุฤดูร้อน (Thunderstorms)

พายุฟ้าคะนองที่เกิดขึ้นในฤดูร้อน หรือเรียกว่า พายุฤดูร้อน จะเกิดขึ้นในช่วงเดือนเมษายน หรือ ในช่วงก่อนเริ่มต้นฤดูฝน ขณะที่อุณหภูมิในภาคต่างๆ เริ่มสูงขึ้น เนื่องจากแกนของโลกเริ่มเอียงเข้าหาดวงอาทิตย์ และดวงอาทิตย์จะเคลื่อนมาอยู่ที่บริเวณเส้นศูนย์สูตร ทำให้อากาศร้อนอบอ้าว และขึ้นในภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และตอนบนของภาคกลาง อากาศที่อยู่ใกล้ผิวพื้นจะมีอุณหภูมิสูง ประกอบกับลมที่พัดเข้าสู่ประเทศไทย เป็นลมใต้ และลมตะวันออกเฉียงใต้ที่พัดมาจากอ่าวไทย และทะเลจีนใต้ ในระยะนี้ถ้ามีลมเหนือ (อากาศเย็น) พัดลงมาจากประเทศจีนคราวใด จะทำให้อากาศสองกระแสกระทบกัน ทำให้การหมุนเวียนของอากาศแปรปรวนขึ้นอย่างรวดเร็ว และฉับพลัน เป็นเหตุให้เกิดพายุฝนฟ้าคะนองอย่างแรง และรวดเร็ว มีฟ้าแลบ (Lightning) ฟ้าร้อง (Thunder) และฟ้าผ่ารวมอยู่ด้วย นอกจากนี้ มักจะมีลมกระโชกแรงและฝนตกหนักเกิดขึ้น บางครั้งยังมีลูกเห็บตกลงมาด้วย พายุฟ้าคะนองนี้ เป็นพายุที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาอันสั้น มีน้อยครั้งที่เกิดขึ้นนานกว่า 2 ชั่วโมง

โดยทั่วไป พายุฤดูร้อนนี้มักเกิดขึ้นในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เนื่องจากการแผ่ลิ้มของความกดอากาศสูงจากประเทศจีนลงมาบริเวณภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ดังนั้น ในขณะที่ประเทศไทยตอนบนมีอากาศร้อนและชื้น มีการยกตัวของมวลอากาศอยู่บ้างแล้ว แต่เมื่อมีอากาศเย็นจากบริเวณความกดอากาศสูง ซึ่งมีลักษณะจมตัวลงและมีอุณหภูมิต่ำกว่า ทำให้มวลอากาศร้อนยกตัวขึ้นอย่างรวดเร็ว และเมฆคิวมูโลนิมบัส (Cumulonimbus) ที่ก่อตัวขึ้นก็จะเจริญขึ้นเรื่อยๆ จนกระทั่งอุณหภูมิยอดเมฆต่ำกว่า -60 ถึง 80 องศาเซลเซียส จึงทำให้เกิดลูกเห็บตกได้

สิ่งที่ควรปฏิบัติเมื่อเกิดพายุฤดูร้อน

1. ในขณะปรากฏพายุฝนฟ้าคะนอง หากอยู่ใกล้อาคาร หรือ บ้านเรือนที่แข็งแรง และปลอดภัยจากน้ำท่วม ควรอยู่แต่ภายในอาคาร จนกว่าพายุฝนฟ้าคะนองจะยุติลง ซึ่งใช้เวลาไม่นานนัก
2. การอยู่ในรถยนต์ จะเป็นวิธีการที่ปลอดภัยวิธีหนึ่ง แต่ควรจอดรถให้อยู่ห่างไกลจากบริเวณที่น้ำอาจท่วมได้
3. อยู่ห่างจากบริเวณที่เป็นน้ำ ขึ้นจากเรือ ออกห่างจากชายหาด เมื่อปรากฏพายุฝนฟ้าคะนอง เพื่อหลีกเลี่ยงอันตรายจากน้ำท่วม และฟ้าผ่า
4. ในกรณีที่อยู่ในป่า ในทุ่งราบ หรือในที่โล่ง ควรคุกเข่าและโน้มตัวไปข้างหน้า แต่ไม่ควรนอนราบกับพื้น เนื่องจากพื้นเปียกเป็นสื่อไฟฟ้า และไม่ควรอยู่ในที่ต่ำ ซึ่งอาจเกิดน้ำท่วมฉับพลันได้ ไม่ควรอยู่ในที่โดดเดี่ยวหรืออยู่สูงกว่าสภาพสิ่งแวดล้อม
5. ออกให้ห่างจากวัตถุที่เป็นสื่อไฟฟ้าทุกชนิด เช่น ลวด โลหะ ท่อน้ำ แนวรั้วบ้าน รถแทรกเตอร์ จักรยานยนต์ เครื่องมืออุปกรณ์ทำสวนทุกชนิด รางรถไฟ ต้นไม้สูง ต้นไม้โดดเดี่ยวในที่แจ้ง
6. ไม่ควรใช้อุปกรณ์ไฟฟ้า เช่น โทรศัพท์ ฯลฯ และควรงดใช้โทรศัพท์ชั่วคราว นอกจากกรณีฉุกเฉิน
7. ไม่ควรใส่เครื่องประดับโลหะ เช่น ทองเหลือง ทองแดง ฯลฯ ในที่แจ้ง หรือ ถีววัตถุโลหะ เช่น ร่ม ฯลฯ ในขณะปรากฏพายุฝนฟ้าคะนอง

ความรู้เบื้องต้นเพื่อพ้นอัคคีภัย
ประชาชน ทั้งผู้ใหญ่และเด็ก
เยาวชน ควรรู้และปฏิบัติตาม
ข้อแนะนำดังต่อไปนี้

๑. ไม่ขีดห้ามเล่น

(Matches and lighter are tools not toy)

เด็ก ๆ ทั้งหลายจงจำไว้ว่า ไม่ขีดและไฟแช็ค เป็น
เครื่องมือสำหรับผู้ใหญ่ เด็ก ๆ ไม่มีหน้าที่ใช้ ถ้าพบเห็น
เพื่อน ๆ กำลังนำมาเล่นให้รีบบอกผู้ใหญ่ และผู้ใหญ่ควรเก็บ
ไม่ขีดไฟแช็ค ไว้ในที่ลับตา

๒. ใช้เป็นเครื่องไฟฟ้า

(Use electricity safety)

ควรแนะนำวิธีใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าอย่างถูกวิธี และปลอดภัย
ให้กับสมาชิกในบ้านและถ้าเห็นอุปกรณ์ไฟฟ้า มีควันลอย
ออกมาหรือมีกลิ่นไหม้ให้รีบถอดปลั๊ก แล้วควรแจ้งให้ทุกคน
ทราบที่ต้อง “ปิดเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกครั้งที่ใช้”

๓. เตรียมทำไว้หนี

(Know at least two ways out every room)

ไม่ว่าอยู่ที่ไหน ไปที่ใดให้เตรียมทางหนีไว้อย่างน้อย ๒ ทาง
หรือเตรียมอุปกรณ์ช่วยชีวิต ดูให้แน่ใจว่าทางหนีใช้ได้
ปลอดภัย

๔. ฝึกซ้อมหนี

(Practice your escape plan with an exit drill every
six months)

ต้องมีแผน เมื่อเกิดเหตุไฟไหม้ ทั้งที่บ้านและที่ทำงานแล้ว
จัดการฝึกซ้อมทุก ๖ เดือน ในแผนควรมีขั้นตอน คือ

- พบเหตุ
- แจ้งเหตุ
- ระวังเหตุ
- หนีเหตุ

๕. หนีไฟต้องตรวจสอบ

(Test doors before opening them)

อยู่ในอาคารที่มีไฟไหม้ จะเปิดประตูต้องระวัง เมื่อมีเหตุ
เพลิงไหม้ก่อนออกจากห้อง ให้นั่งชันเข่าให้มั่นคงหลังประตู
แล้วใช้หลังมือแตะที่ลูกบิดประตู ถ้ามีความร้อนสูง อย่าเปิด
โดยเด็ดขาด แต่หากไม่ร้อนผิดปกติให้ค่อย ๆ เปิดออกช้า ๆ
โดยใช้ไหล่คอยหนุนประตูไว้ “อย่าลืมเอากุญแจห้องไปด้วย”

๖. คลานหมอบใต้ควัน

(Crawl low under smoke)

ควันมีพิษและอันตราย ให้หมอบคลานต่ำเมื่อพบหมอกควัน
โดยก้มศีรษะสูงจากพื้นไม่เกิน ๑ ฟุต ริมมุ่งหน้าไปทางหนีไฟ
หรือที่ปลอดภัยโดยเร็ว (ควรเตรียมถุงใส่ครอบหัว
Emergency Bag ไว้จะปลอดภัยกว่า) เพราะการคลานต่ำ
จะไม่สามารถทำได้จากชั้นบนชั้นล่างที่มีควัน

๗. บอกกันให้ทั่ว

(Alerts others by shouting “Fire! Everyone
outside!” and leave immediately)

พบเหตุเพลิงไหม้ให้แจ้งเหตุ โดยตะโกนบอกด้วยเสียงอันดัง “ไฟไหม้! ๆๆ” บอกด้วยว่าไหม้ที่ไหนแล้วรีบหนี (ปล่อยให้ผู้ที่ฝึกการใช้เครื่องดับเพลิงมาแล้ว ทำการระงับเหตุ) ห้ามตะโกนร้อง “ไฟไหม้” เมื่อไม่มีเหตุจริงเป็นอันขาด!

๘. รวมตัวจุดหมาย

(decide on meeting place outside where everyone will gather after they escapes)

ต้องมีจุดนัดพบ (จุดรวมพล) ใกล้สถานที่พักอาศัยหรือที่ทำงาน เมื่อเกิดเหตุจะได้ไปรวมตัวกันตามนัดหมายไว้ แล้วตรวจสอบจำนวนคน เพื่อหาผู้ที่ติดค้างในอาคาร

๙. ดับไฟท่วมตัว

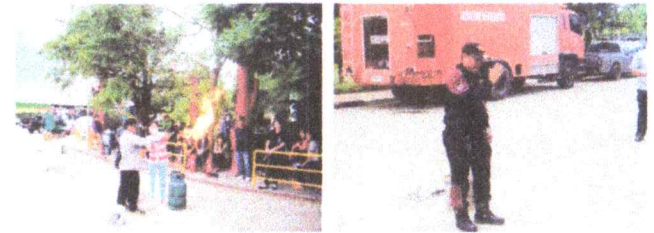
(Stop Drop & Roll)

หยุด – ทრุด – แล้วกลิ้ง ถ้าไฟไหม้เสื้อผ้าหรือตัว อย่างวิ่ง.....ให้หยุด! แล้วทรุดตกลงกลิ้งทับไฟ พร้อมเอามือปิดหน้า

๑๐. อย่างกลัวเมื่อติดกับ

(If you are trapped)

ถ้าติดอยู่ในวงล้อมของไฟให้ปิดประตูให้สนิท หาผ้าอุดตามรูที่ควันจะเข้า เช่น ช่องใต้ประตู (ถ้ามีน้ำให้ชุบน้ำ) เปิดหน้าต่างส่งสัญญาณด้วยผ้าโบกเรียกคนให้ช่วย (ถ้ามีโทรศัพท์ ให้เรียกคนใกล้ที่สุด) ถ้ามีอุปกรณ์ช่วยชีวิต เช่น “รอกหนีไฟ” (Fire Escape Device)ให้นำมาใช้โดยไม่ต้องรอ (ในกรณีอยู่อาคารสูง)

ข้อเสนอแนะ สำหรับผู้ที่ขับขี่รถจักรยานยนต์

๑. ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์ต้องสวมหมวกนิรภัยในขณะขับขี่ทุกครั้ง
๒. ในขณะเมาสุราหรือของมึนเมาอย่างอื่น
๓. ไม่ควรขับขี่รถจักรยานยนต์ด้วยความเร็วสูง
๔. ไม่ควรบรรทุกน้ำหนักสิ่งของหรือคนโดยสารมากเกินไปจนทำให้รถทรงตัวไม่ดี
๕. การขับขี่ควรชิดทางด้านซ้ายขายพาหนะอื่นๆ ยกเว้นกรณีที่ต้องเลี้ยวขวา ควรให้สัญญาณไฟก่อนเปลี่ยนช่องทาง

๖. หลีกเลี่ยงการขับขี่ระหว่างช่องทางเดินรถ
๗. อย่าเร่งเครื่องให้เกิดเสียงดังเกินควร ควรติดตั้งเครื่องลดเสียงที่ท่อไอเสีย
๘. ขับขี่ด้วยความระมัดระวังบริเวณทางแยก หรือออกจากซอย (๗๐% ของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นมักเกิดตรงทางแยก)
๙. ดูกระจกส่องข้างและให้สัญญาณไฟทุกครั้ง ถ้าต้องการเปลี่ยนช่องทางเดินรถ

๑๐. ขับรถให้ช้าลงในที่เป็นหลุมเป็นบ่อเวลาฝนตก หรือหมอกลงจัด และควรเปิดไฟขณะขับขี่

๑๑. ชะลอความเร็วลง ถ้ามีฝนหรือสุนัขวิ่งในถนน หรือวิ่งตัดหน้า
๑๒. งดการดื่มสุราก่อนการขับขี่
๑๓. รถต้องมีเลขทะเบียนท้ายรถ และต้องอายุป้ายวงกลม เสียภาษีรถจักรยานยนต์ทุกปี
๑๔. อย่าลืมพกใบอนุญาตขับขี่รถจักรยานยนต์ทุกปี
๑๕. ตรวจสอบสภาพรถให้อยู่ในสภาพดีพร้อมจะขับขี่เสมอ

สวม
หมวกนิรภัย
ทั้งผู้ขับขี่
และผู้ซ้อน

“ขับขี่ปลอดภัย” ใส่ใจสวมหมวกนิรภัย

งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เทศบาลตำบลจอมบึง
อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี
โทร ๐ ๓๒๒๖ ๒๐๐๕

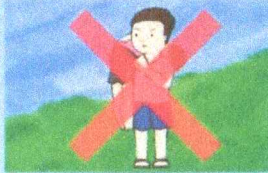
การปฐมพยาบาล

1

โทรค้นหาแจ้งหมายเลข 1669 หรือหน่วยพยาบาลใกล้เคียงโดยเร็วที่สุด

2

ห้าม จับประหลาดกับผู้บาดเจ็บมา กระโดด หรือวิ่งรอบสนาม เมื่อเอาตัวออก

3

จับคนจมน้ำนอนบนพื้นราบ แหง และแข็ง

4

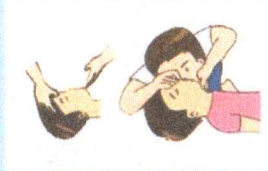
ตรวจดูว่ารู้สึกตัวหรือไม่ โดยใช้นิ้วตีกิ่ง 2 ข้างจับไหล่ขวา พร้อมเสียงดังๆ

5

กรณีรู้สึกตัว: เรือตัวให้แห้ง เปลี่ยนเสื้อผ้า และพันผ้าพันให้แน่นรอบอกแล้ววาง และนำส่งโรงพยาบาลทันทด่วน

6

กรณีไม่รู้สึกตัว ไม่ตอบสนอง: 1. ช่วยหายใจ ทำดังนี้: เปิดทางเดินหายใจ โดยการกดหน้าผาก แยกขาออกโดยวางปากครอบปากผู้ป่วย ปิดจมูก แล้วลมเข้า ให้หน้าอกผู้ป่วยยกขึ้น ทำซ้ำ 2 ครั้ง

7

2. กดเบรคหัวใจ ทำดังนี้: วางสันมือขวาบนแนวกระดูกหน้าอก ที่กลางทรวงอก 2 ข้าง ประสานมือ (ตามภาพ) แขนแข็งๆ กดหน้าอกให้ยุบประมาณ 1 ใน 3 ของความหนาของหน้าอก ความเร็ว 100 ครั้งต่อนาที นานครั้งละ 30 ครั้ง สลับกับเป่าปาก 2 ครั้ง ทำไปจนกว่าผู้ประสบภัยจะรู้สึกตัวและหายใจได้เอง

8

จับผู้ป่วยบนตะแคงข้าง: ีระนะท่ายไปข้างหลัง เพื่อให้หน้าไหลออกทางปาก ใช้ผ้าพันคอผู้นอนเพื่อให้เกิดความอบอุ่น จัดน้ำและอาหาร และ บำรุงโรงพยาบาลทันทด่วน

ข้อปฏิบัติ 3 ห้าม 2 ให้

3 ห้าม 2 ให้ ป้องกันการจมน้ำ

การเสียชีวิตจากการจมน้ำค่อนข้างมาก ทั้งผู้ใหญ่และเด็ก พบได้ทุกสภาวะ แต่พบมากใน สภาวะช่วงน้ำท่วม การปฏิบัติเพื่อไม่ให้เสียชีวิต จากการจมน้ำ

3 ห้าม

- ห้ามหาปลา/เก็บผัก
- ห้ามดื่มสุรา
- ห้ามเล่นน้ำ

2 ให้

- ให้สวมเสื้อชูชีพ (หรือน้ำอุปกรณ์ที่ลอยน้ำได้ติดตัวไปด้วย เช่น ขวดน้ำพลาสติกเปล่าปิดฝา/กึ่งแกลลอน)
- ให้เดินทางเป็นกลุ่ม

จมน้ำ ภัยร้าย โตตัว

โยน ตะโกน ขึ้น

จมน้ำ

มหันตภัยใกล้ตัวที่ป้องกันได้